

СТО ГОДИНА ШКОЛЕ

Моја школа зове се „Старина Новак“.Ове године је напунила сто година и она је једна стара бака. Да ли је заиста..?

Не знам каква јој је била младост,вероватно се грејала помоћу старих пећи које су користиле угаљ или дрва.Уместо белих табли и пројектора имала је мале зелене табле,уместо маркера су биле дугуљасте беле краде.За ових сто година не знам колико је бака деце одгојила.У свет је пустла будуће адвокате,докторе,учитеље ,ватрогасце...али пре свега добре и поштене људе.Кроз године мењала је свој изглед ,али њена суштина је остала иста.Мењала је своју башту са увек новим сликама на зиду и новим догађајима. Док нова деца долазе,стара одлазе и то је све део њеног одрастања.Нисам сигурна колико је несташлука претрпела,али она зна колико је похвала добила.Сви знамо да је зивотни век пуно и да га ретко ко може достићи.Све је могуће.

Неко можда изгледа старо, али је у души и даље мла,исто као и моја школа.Како може бити стара када се кроз њу стално чује дечија граја?! Када и ја одем из ње,желим јој да поживи бар још један век.

Лана Лазаревић, 4/1